

PŘÍBĚH

příběh

ZAJEČÍ NEVĚSTA

Kdysi dávno žily matka s dcerou a ty měly půvabnou zahrádku se záhonem krásného zelí. Není divu, že se tam jednoho dne objevil hladový zajíc a na zelí si pochutnával tak, že bylo matce ihned jasné, že jejich zásoba zelí na dlouhý zimní čas se brzy rozplyne v zaječích útrobách.

Tak poslala na zahradu dceru, aby zajíce chytila a snad i zabila. Jenomže dívce bylo krásného huňatého zajíčka líto, a tak mu jen domlouvala, aby ho od neblahého konání odradila. Zajíc po ní loupnul sametovým okem a řekl, že nechá zelí být, pokud nasedne na jeho ocásek a on si ji bude moci odvézt do své zaječí nory. Tohle přání jí bylo k strašlivému úleku, a tak utekla zpět do světničky.

Dalšího dne však matka uviděla, jak si ten samý zajíc opět pochutnává na jejím zelí, což ji rozzlobilo, a tak poslala dcerku, aby zajíce zabila. Ale vše dopadlo jako prve. Zajíc vyslovil svou drzou podmínku a dívka odmítla za zelí zaplatit takovou cenu.

Ale třetího dne, když matka nenechavého zajíce spatřila, převelice se rozzlobila, a tak když dceru vyslala, aby zajíce konečně zabila, nevěděla si ubohá dívka jiné rady, než aby konečně svolila, nasedla na zaječí ocásek a ten se s ní okamžitě rozběhnul do zaječí nory. Tam ji zajíc poručil, aby zatímco on půjde zvát hosty na svatbu, připravila jídlo k hostině, měla uvařit zelí a proskou kaši. A tak vařila a za chvíli už

se začali hrnout svatebčané, ze širokého okolí přihopkali zajíci, vrána tu byla za faráře, liška za kostelníka, a oltář? Inu, ten měli pod širým nebem.

Dívka však byla smutná, do svatby se ji nechtělo a do zaječí už vůbec. Seděla v komůrce, když dovnitř zvesela vběhul ženich a pobízel ji ke spěchu; hosté už měli žízeň. Ale ona na to nic neřekla a rozplakala se.

Za chvíli ženich příběhl znova; hosté už mají hlad! Ale dívka se rozplakala ještě usedavěji. A když příběhl do třetice, že hosté již netrpělivě čekají, aby si s přípravami pospíšila, tu konečně vstala, ze slámy vyrobila panáka, natáhla na něj svatební šaty, posadila ho na stolicí, proskou kaši přikryla poklicí, zamíchala zelí a ze zaječí nory se opatrně vykradla a utekla zpět k matce.

Zajíčkovi zatím s pomalou nevěstou došla trpělivost a vtrhl do světničky, kde do ní hrubě šťouchnul, aby ji popohnal. Ale slaměný panák se skácel ze stoličky, hlava se mu odkutálela pod stůl a zmatený zajíček pochopil, že mu nevěsta utekla. I dal se do usedavého pláče.

WEB: www.oceti.cz/sihaspap/
vyšlo: 21. 6. 2023

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihaspapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

413

SIHÁČEK

červen 2023

Jak to zvládáme

CO SE STALO

7. 6. — bylo zataženo, spadlo několik kapek a v dálce bouřilo. Schůzku jsme pobývali venku i uvnitř.

Ještě před schůzkou jsme postavili altán, aby nás nepřekvapilo počasí, a mohli pokračovat ve »Střelecké lize«. Dnešní disciplínou byla střelba z pistole. Někteří si pak doplnili disciplíny, které jim chyběly.

Ten, kdo nestřílel, se už začal věnovat disciplínám dlouhodobé hry »REKORDMANI« — na dnešek totiž připadl 3. míting. Všichni si mohli vylepšovat, nebo doplňovat, své výkony.

Hlavními disciplínami byly »Banka« a »Cink-cink«. Na program se u některých dostaly i »čtverky«, »kacel sponky«, »kostky«, »drž a vydž«, »tref mincemi«, »švihadlo« nebo »báseň«, zkrátka míting, jak má být.

Po disciplínách jsme ještě stříleli z praku na PET láhve. V mezi-dobí si skupinky házely ringem nebo mini kopačkem a krátce hráli i schovku.

Schůzku jsme zakončili, rozdělení na dva týmy, zápasem ve hře Ringoball. Tentokrát byly týmy docela vyrovnané, takže výsledek byl velmi těsný.

Před rozchodem jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu, vydali šušně za květen a vyhlásil vítěze — gratulujeme Káji. S časopisem jsme rozdali i »návratku« na závěrečnou výpravu.

14. 6. — v čase schůzky už svítilo slunce. Schůzku jsme strávili venku.

Na začátku jsme si řekli několik slov k průběhu. Začali jsme dokončením disciplín »Střelecké ligy«. Dnes to byla poslední disciplína — špalíky.

I když byly vyvěšeny zisky v dlouhodobé hře »REKORDMANI«, nikdo se nerozhodl vylepšit svůj výkon. Poslední šance bude tedy na víkendovce.

Kdo už nestřílel, běhal překážkovou dráhu připravenou za střeleckými pozicemi — lavice, podlézání, přeskakování, hod ZNL, střelba foukačkou na balónky.

V poslední části jsme si, rozdělení na dva týmy, zahráli fotbal na mini branky. Zprvu čtyři na čtyři, potom dvojice s pravidelným střídáním. I když to vypadalo na jasné vítězství, nakonec rozhodovaly střely na branku. Před rozchodem jsme si připomněli »víkendovku« poklidili a vydali se k domovům.

